

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4089/2023
21.08.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: др Илије Зиндовића, председника већа, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Жељко Грбовић, адвокат из ..., против туженог Југословенског речног бродарства АД Београд, чији је пуномоћник Бранко Димчић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1619/23 од 28.04.2023. године, у седници одржаној 21.08.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1619/23 од 28.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1292/19 од 17.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи као незаконито решење туженог број ... од 12.05.2016. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .. од 01.09.2002. године, са пратећим анексима уговора о раду, као и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 271.500,00 дианра, са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1619/23 од 28.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1292/19 од 17.11.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, погрешне примене примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службани гласник РС“ бр. 72/2011 ... 18/20) и одредбе

члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревидент у ревизији указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, али посебно не указује о којој повреди се ради. Наводи се више односе на указивање да суд није правилно утврдио чињенично стање, што не представља ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на радном месту официр ... у ... сектору. Тужиоцу је решењем од 12.05.2016. године, отказан уговор о раду са припадајућим анесима уговора о раду на основу члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, а због повреде радне обавезе која је утврђена чланом 137. став 1. тачка 18., 19., 26. и 33. Колективног уговора туженог од 12.05.2015. године. Повреда се састојала у коришћењу пловног објекта „Куманово“ ради недозвољене трговине, непрописног и несавесног обављања посла којим се друштву наноси штета, подношењу нетачних обрачуна трошкова и нетачних података у циљу прибављања материјалне користи или подношењу нетачних обрачуна трошкова и нетачних података без прибављања материјалне користи у поступању са крајњом непажњом или кривицом запосленог, односно у неизвршавању или несавесном, неблаговременом или немарном извршавању радних обавеза утврђених уговором, а све због утврђених чињеница да је на броду мерна сонда за мерење горива у танковима била ван функције, односно била је преправљена, заварена са доње стране, тако да гориво из танка није улазило у сонду и због тога није било могуће знати колика је тачна количина горива у танку у ситуацији када се гориво мерило спуштањем мерне летве у мерну сонду. На тај начин је било немогуће измерити тачну количину горива у танку. Достављени обрачуни и подаци о потрошеном гориву свесно су били нетачни и лажни. Према анексу 7. уговора о раду који је тужилац закључио са туженим 01.09.2002. године, односно 20.04.2016. године, утврђен је и опис послова официра ... који је обављао тужилац. Према члану 1. став 1. тачка 1. наведеног анекса уговора тужилац као официр ... био је дужан да управља стројарским постројењем и уређајима који припадају стројарском постројењу у оквиру овлашћења издатог од стране надлежног органа и за свој рад одговара управитељу ... . Тужилац је на основу анекса уговора одговоран и за неисправност и ненормалан рад главних и помоћних стројарских постројења брода, као и уређаја који припадају стројарском постројењу када је у смени, да врши оправку поменутих уређаја, инсталација и замену делова у границама могућности. Тужиоцу је достављено упозорење о учињеним повредама радних обавеза на који је исти одговорио али је тужени закључио да постоји повреда радне обавезе тужиоца из члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду у вези члана 136. Колективног уговора туженог.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно закључили да је тужбени захтев неоснован. Чланом 136. Колективног уговора туженог прописано је када послодавац може дати отказ раднику и због којих учињених повреда а која одредба је у складу са чланом 179. став 2. тачка 5. Закона о раду који прописује да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе или ако учини другу повреду радне обавезе утврђене општим актом односно уговором о раду. Пропусти које је тужилац учинио а који су му стављени на терет оправдавају доношење такве одлуке о престанку радног односа па је сходно томе закључено да је тужбени захтев тужиоца неоснован.

По оцени Врховног суда, правна аргументација коју су дали нижестепени судови прихватљива је и за Врховни суд. Наиме, одредбом члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе или ако учини другу повреду радне обавезе утврђене општим актом односно уговором о раду. Према члану 136. Колективног уговора туженог прописано је под којим условима послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду ране обавезе. Повреда на раду коју је учинио тужилац садржана је у назначеној одредби члана 136. Колективног уговора туженог јер је евидентно да је исти поступао са крајњом непажњом у погледу извршења својих радних обавеза. Тужилац је имао обавезу да свакодневно мери гориво и морао је да примети да нема промена у читавању количине горива у сондачној цеви и то у ситуацији када је брод пловио и када је морало доћи до потрошње горива. Комисијским прегледом утврђено је да је дошло до заваривања излаза из сондажној цеви ка резервоару горива (тај излаз је био заварен), а тужилац је приликом пловидбе и обавезе да проверава количину горива морао да примети да нешто није у реду да би се та неправилност отклонила. Правилно су закључили нижестепени судови да се такво немарно поступање тужиоца може подвести под повреду радне обавезе предвиђене чланом 136. Колективног уговора у вези члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду.

Наводима из ревизије не доводи се у питање правилност побијане одлуке. Стоји чињеница да је у овој правној ствари Апелациони суд једном укидао првостепену пресуду ради правилног утврђивања чињеничног стања али након тога, поступајући по примедбама Апелационог суда првостепени суд је утврдио релевантно чињенично стање које је од значаја за доношење правилне одлуке везано за захтев тужиоца. Наводи да против туженог није утврђена одговорност ни у прекршајном ни у кривичном поступку, није од значаја за доношење другачије одлуке у овој правној ствари. Ово из разлога што је поступак за давање отказа о раду због повреде радне обавезе један потпуно издвојен и независан поступак и не зависи од прекршајног или кривичног поступка. Тужиоцу је дана 21.04.2016. године, достављено упозорење број ../16 од 20.04.2016. године, а на које упозорење се тужилац изјаснио која изјава је заведена код послодавца под бројем .. . То указује на чињеницу да је пре доношења овога решења практично вођен дисциплински поступак, који је резултирао и доношењем решења о отказу уговора о раду. Кривични и прекршајни поступци су потпуно независни од дисциплинског поступка и поступка за утврђивање одговорности радника код послодавца и исти нису услов да би се водио тај поступак.

На основу свега изнетог, применом члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
др Илија Зиндовић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић